CURS 11

Dimensiune

Fie K un corp comutativ.

Teorema 1. (Teorema schimbului (Steinitz))

Fie V un K-spaţiu vectorial. Dacă $x_1, \ldots, x_m \in V$ sunt vectori liniar independenţi şi $V = \langle y_1, \ldots, y_n \rangle$, atunci $m \leq n$ şi după o reindexare convenabilă avem

$$V = \langle x_1, \dots, x_m, y_{m+1}, \dots, y_n \rangle.$$

Corolarul 2. Toate bazele unui spațiu vectorial V de tip finit (finit generat) sunt finite și au același număr de vectori.

Din Corolarul 2 rezultă că pentru orice K-spațiu vectorial V de tip finit toate bazele lui V au același număr de elemente. Acest număr se numește **dimensiunea** lui V și se notează cu dim V sau $\dim_K V$. Deci $\dim V$ este cardinalul unei baze a lui V.

Observațiile 3. a) Dacă spațiul vectorial V are dimensiune finită, atunci dim V = n dacă și numai dacă există n vectori liniar independenți și orice n + 1 vectori din V sunt liniar dependenți.

Această afirmație rezultă din definiția dim V și din faptul că bazele lui V coincid cu submulțimile independente maximale ale lui V.

- b) Dacă spațiul vectorial V are dimensiune finită și dim V=n, atunci orice n vectori liniar independenți din V formează o bază a lui V.
- c) Dacă V este un spațiu vectorial de tip finit și A este un subspațiu al lui V, atunci dim $A \leq \dim V$. Mai mult, $A \neq V$ dacă și numai dacă dim $A < \dim V$.

Exemplele 4. a) Fie K un corp comutativ și $n \in \mathbb{N}^*$. Avem dim $K^n = n$ pentru că $e_1 = (1, 0, \dots, 0)$, $e_2 = (0, 1, \dots, 0), \dots, e_n = (0, 0, \dots, 1)$ formează o bază a lui K^n .

b) Luând n=1 în a) deducem că $\dim_K K=1$. În particular, $\dim_{\mathbb{C}} \mathbb{C}=1$. Totuși, cum

$$\forall z \in \mathbb{C}, \ \exists a, b \in \mathbb{R} \ \text{unic determinate} : z = a + bi = a \cdot 1 + b \cdot i,$$

se deduce că $\{1,i\}$ este o bază a \mathbb{R} -spațiului vectorial \mathbb{C} , prin urmare, dim \mathbb{R} $\mathbb{C}=2$.

- c) Dacă K este un corp comutativ, atunci dim $P_n(K) = n+1$ pentru că $1, X, X^2, \ldots, X^n$ formează o bază a K-spațiului $P_n(K) = \{ f \in K[X] \mid \operatorname{grad} f \leq n \}$.
- d) Dacă V_1 și V_2 sunt K-spații vectoriale și X, respectiv Y este o bază a lui V_1 , respectiv V_2 , atunci se verifică ușor că $\{(x,0)\mid x\in X\}\cup\{(0,y)\mid y\in Y\}$ este o bază a produsului direct $V_1\times V_2$, de unde ținând seama că $|X|=|\{(x,0)\mid x\in X\}|,\ |Y|=|\{(0,y)\mid y\in Y\}|$ și $\{(x,0)\mid x\in X\}\cap\{(0,y)\mid y\in Y\}=\emptyset$ rezultă

$$\dim(V_1 \times V_2) = \dim V_1 + \dim V_2.$$

Teorema 5. Două K-spații vectoriale V și V' sunt izomorfe dacă și numai dacă dim $V = \dim V'$.

Corolarul 6. Dacă V este un K-spațiu vectorial de dimensiune finită și dim V=n, atunci V este izomorf cu K^n . Dacă $\{x_1,\ldots,x_n\}$ este o bază a lui V, atunci

$$f: K^n \to V, \ f(\alpha_1, \dots, \alpha_n) = \alpha_1 x_1 + \dots + \alpha_n x_n$$

este un izomorfism ce aplică baza canonică a lui K^n pe baza $\{x_1, \ldots, x_n\}$.

Juhr-aderar, fetja $fe_1,...,e_n \} \rightarrow \{x_1,...,x_n\}$, $e_i \mapsto x_i$, i=1,n est bijechva of followind (2) divideux pr. de weiv a op. vectoriale, izou. f can retulta este def. $f(\alpha_1,...,\alpha_n) = f(\alpha_1e_1+...+\alpha_ne_n) = \alpha_1f(e_1)+...+\alpha_nf(e_n) = \alpha_1x_1+...+\alpha_nx_n$.

Apendice

Def: Fre \vee eux K- m-vectorial, $V_1,...,V_m \in \vee$. S. u. rangul risteuxului de vectori $(V_1,...,V_m)$, notat rang $(V_1,...,V_m)$, numārul rang $(V_1,...,V_m)$.

Ote $V_1,...,V_m = dive (V_1,...,V_m)$.

 $\frac{Obs}{}$: a) rang $(v_1,...,v_m) = nr$ maxim de vectori l'indep.ce fot fi ales d'utre $v_1,...,v_m$

6) $\nabla = \mathbb{R}^n$, $\nabla_1, \dots, \nabla_m \in \mathbb{R}^n$

raug $(V_1,...,V_m) = nr$. maxim de n-uple ce pot fi alex dintre $V_1,...,V_m$ a. î. nici mul dintre n-uplete alise nu poat fi scrib ca o comb limara de calelate =

= raugul matricu de tipul (m, n) ce poate fi formata cu aceste n-uple ca si colorne = raugul matricu de 4/2 (n, m) can are acuste n-uple ca linui colorne

Fre v, ..., vm EV.

Teorema 7. Dacă V și V' sunt K-spații vectoriale și $f:V\to V'$ este o transformare liniară, atunci

$$\dim V = \dim \operatorname{Ker} f + \dim f(V). \tag{4}$$

Demonstrație. (facultativă)

Fie X o bază în Ker f și $X \cup X'$ cu $X \cap X' = \emptyset$ o completare a lui X la o bază a lui V. Din $X \cap X' = \emptyset$ și unicitatea scrierii unui vector ca și combinație liniară de vectori dintr-o bază rezultă $\langle X \rangle \cap \langle X' \rangle = \{0\}$. Dacă $x_1', x_2' \in X'$ și $f(x_1') = f(x_2')$ atunci

$$f(x_1'-x_2')=0 \Rightarrow x_1'-x_2' \in \langle X' \rangle \cap \operatorname{Ker} f = \langle X' \rangle \cap \langle X \rangle = \{0\} \Rightarrow x_1'-x_2'=0 \Rightarrow x_1'=x_2'.$$

Deci $f|_{X'}: X' \to f(X')$ este bijecție, ceea ce ne arată că |X'| = |f(X')|. Demonstrăm că f(X') este o bază a lui f(V). Pentru orice $y \in f(V)$ există $x \in V$ astfel ca y = f(x), dar $X \cup X'$ fiind o bază a lui V, există $x_1, \ldots, x_m \in X$, $x'_{m+1}, \ldots, x'_n \in X'$ astfel ca

$$x = \alpha_1 x_1 + \dots + \alpha_m x_m + \alpha_{m+1} x'_{m+1} + \dots + \alpha_n x'_n,$$

de unde ţinând seama de $\alpha_1 x_1 + \cdots + \alpha_n x_n \in \operatorname{Ker} f$ deducem

$$y = f(x) = f(\alpha_1 x_1 + \dots + \alpha_m x_m) + \alpha_{m+1} f(x'_{m+1}) + \dots + \alpha_n f(x'_n) =$$
$$= \alpha_{m+1} f(x'_{m+1}) + \dots + \alpha_n f(x'_n) \in \langle f(X') \rangle$$

ceea ce ne arată că $f(V) = \langle f(X') \rangle$. Dacă $y_1, \ldots, y_l \in f(X')$ atunci există $x'_i \in X'$ astfel încât $y_i = f(x'_i)$ $(i = 1, \ldots, l)$. Pentru $\beta_1, \ldots, \beta_l \in K$ cu $\beta_1 y_1 + \cdots + \beta_l y_l = 0$ avem

$$f(\beta_1 x_1' + \dots + \beta_l x_l') = 0 \Rightarrow \beta_1 x_1' + \dots + \beta_l x_l' \in \langle X' \rangle \cap \text{Ker } f = \langle X' \rangle \cap \langle X \rangle = \{0\} \Rightarrow$$
$$\Rightarrow \beta_1 x_1' + \dots + \beta_l x_l' = 0 \Rightarrow \beta_1 = \dots = \beta_l = 0$$

ceea ce arată că f(X') este liberă. Deci f(X') este o bază a lui f(V) şi |X'| = |f(X')| de unde rezultă că dim f(V) = |X'| ceea ce împreună cu faptul că $X \cup X'$ este bază pentru V, iar X este bază pentru Ker f şi $X \cap X' = \emptyset$ implică pe (4).

Cu notațiile din Teorema 7, dim Ker f se numește **defectul** lui f, iar dim f(V), rangul lui f.

Corolarul 8. a) Fie V un K-spațiu vectorial și A, B subspații ale lui V. Atunci

$$\dim A + \dim B = \dim(A \cap B) + \dim(A + B). \tag{5}$$

Într-adevăr, funcția $f: A \times B \to A + B$, f(a,b) = a - b este o transformare liniară surjectivă și Ker $f = \{(x,x) \mid x \in A \cap B\}$. Din (4) rezultă

$$\dim(A \times B) = \dim(\operatorname{Ker} f) + \dim(A + B). \tag{6}$$

Dar cum $g:A\cap B\to \operatorname{Ker} f,\, g(x)=(x,x)$ este un izomorfism de spații vectoriale, urmează

$$\dim(\operatorname{Ker} f) = \dim(A \cap B),\tag{7}$$

iar într-un exemplu din cursul anterior am văzut că

$$\dim(A \times B) = \dim A + \dim B. \tag{8}$$

Acum din (6), (7) şi (8) se obţine (5).

b) Dacă V este un K-spațiu vectorial de dimensiune finită, iar A și B sunt subspații ale lui V, atunci

$$\dim(A+B) = \dim A + \dim B \Leftrightarrow A+B = A \oplus B.$$

- c) Dacă V, V' sunt K-spații vectoriale de aceeași dimensiune finită (i.e. $\dim V = \dim V' \in \mathbb{N}$), iar $f: V \to V'$ este o transformare liniară, atunci sunt echivalente următoarele afirmații:
- i) f este injectivă;
- ii) f este surjectivă;
- iii) f este izomorfism.

Cum implicațiile iii) \Rightarrow i) și iii) \Rightarrow ii) sunt evidente, rămâne de demonstrat i) \Leftrightarrow ii). Din i) rezultă Ker $f = \{0\}$, prin urmare,

$$\dim V' = \dim V = \dim \operatorname{Ker} f + \dim f(V) = \dim f(V).$$

Cum $f(V) \leq_K V'$, deducem că f(V) = V', deci f este surjectivă.

Reciproc, din ii) rezultă că dim $f(V) = \dim V'$, prin urmare

$$\dim \operatorname{Ker} f = \dim V - \dim f(V) = \dim V' - \dim f(V) = 0.$$

Aşadar, Ker $f = \{0\}$, deci f e injectivă.

Transformări liniare și matrici

În acest paragraf vom arăta că studiul transformărilor liniare între două K-spații vectoriale V și V' de tip finit se reduce la studiul matricelor de tipul (m,n) cu elemente din K, unde $m=\dim V'$ și $n=\dim V$. Menționăm că în această secțiune, bazele nu vor fi privite doar ca mulțimi ci ca mulțimi ordonate. Astfel, prin **bază** vom înțelege **bază ordonată**.

Fie K un corp comutativ, V și V' K-spații vectoriale de dimansiune finită, $n = \dim V$, $m = \dim V'$ și $u = (u_1, \ldots, u_n)$ respectiv $v = (v_1, \ldots, v_m)$ o bază a lui V respectiv V'. Fiecare vector $y \in V'$ are o reprezentare unică de forma

$$y = \beta_1 v_1 + \dots + \beta_m v_m. \tag{1}$$

Scalarii β_1, \ldots, β_m din (1) se numesc **coordonatele** lui y în baza v.

Dacă $f: V \to V'$ este o transformare liniară, conform proprietății de universalitate a spațiilor vectoriale, f este determinată de restricția sa la u, adică de $f(u_1), \ldots, f(u_n)$, iar fiecare vector $f(u_j)$ $(j = 1, \ldots, n)$ este determinat de coordonatele sale în baza v.

Deci transformarea liniară f este determinată de scalarii α_{ij} , $1 \le i \le m$, $1 \le j \le n$ din relațiile

$$f(u_{1}) = \alpha_{11}v_{1} + \alpha_{21}v_{2} + \dots + \alpha_{m1}v_{m}$$

$$f(u_{2}) = \alpha_{12}v_{1} + \alpha_{22}v_{2} + \dots + \alpha_{m2}v_{m}$$

$$\vdots$$

$$f(u_{n}) = \alpha_{1n}v_{1} + \alpha_{2n}v_{2} + \dots + \alpha_{mn}v_{m}.$$
(2)

Notăm cu $[f]_{u,v}$ matricea de tipul (m,n) care are **coloanele** formate din coordonatele vectorilor $f(u_1), \ldots, f(u_n)$ în baza v, adică

$$[f]_{u,v} = \begin{pmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} & \dots & \alpha_{1n} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} & \dots & \alpha_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ \alpha_{m1} & \alpha_{m2} & \dots & \alpha_{mn} \end{pmatrix}.$$

Matricea $[f]_{u,v}$ se numește matricea transformării liniare f în perechea de baze (u,v). Când V=V' și v=u, matricea $[f]_u$ se mai notează cu $[f]_u$ și se numește matricea lui f în baza u.

Folosind matrice linie cu elementele vectori, relațiile (2) se pot scrie astfel:

$$(f(u_1), \ldots, f(u_n)) = (v_1, \ldots, v_m)[f]_{u,v}.$$

Dacă $x \in V$ şi x are coordonatele $\alpha_1, \ldots, \alpha_n$ în baza u, iar f(x) are coordonatele β_1, \ldots, β_m în baza v, adică

$$x = \alpha_1 u_1 + \dots + \alpha_n u_n, \ f(x) = \beta_1 v_1 + \dots + \beta_m v_m$$

atunci

$$\alpha_1 f(u_1) + \dots + \alpha_n f(u_n) = \beta_1 v_1 + \dots + \beta_m v_m$$

de unde, folosind pe (2) obţinem

$$\sum_{i=1}^{m} \left(\sum_{j=1}^{n} \alpha_{ij} \alpha_j \right) v_i = \sum_{i=1}^{m} \beta_i v_i. \tag{3}$$

Din (3) și din unicitatea coordonatelor rezultă

$$\beta_i = \sum_{j=1}^n \alpha_{ij} \alpha_j \ (i = 1, \dots, m)$$
(4)

ceea ce ne arată că coordonatele lui f(x) sunt combinații liniare ale coordonatelor lui x cu coeficienții din **liniile** matricei $[f]_{u,v}$. Relațiile (4) se exprimă matriceal astfel

$$\begin{pmatrix} \beta_1 \\ \beta_2 \\ \vdots \\ \beta_m \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} & \dots & \alpha_{1n} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} & \dots & \alpha_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ \alpha_{m1} & \alpha_{m2} & \dots & \alpha_{mn} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \vdots \\ \alpha_n \end{pmatrix}.$$

Menţionăm că matricea $[f]_{u,v}$ depinde de f, de bazele u, v şi de ordonările acestor baze, iar

rang
$$f = \text{rang}[f]_{u,v}$$
.

Exemplele 9. a) Pentru orice K-spațiu vectorial V de dimensiune n și orice bază u a lui V,

$$[1_V]_u = I_n$$
.

b) Fie $P_n(\mathbb{R})$ \mathbb{R} - spațiul vectorial al polinoamelor de grad cel mult n cu coeficienții din \mathbb{R} . Funcția

$$\varphi: P_3(\mathbb{R}) \to P_2(\mathbb{R}), \ \varphi(a_0 + a_1X + a_2X^2 + a_3X^3) = a_1 + 2a_2X + 3a_3X^2$$

(adică funcția care asociază unui polinom f derivata formală f' a sa) este o transformare liniară. Vom scrie matricea lui φ în perechile de baze ordonate $u=(1,X,X^2,X^3),\ v=(1,X,X^2)$ și $u=(1,X,X^2,X^3),\ v'=(X^2,1,X).$ Avem

$$\begin{split} \varphi(1) &= 0 \cdot 1 + 0 \cdot X + 0 \cdot X^2 = 0 \cdot X^2 + 0 \cdot 1 + 0 \cdot X \\ \varphi(X) &= 1 \cdot 1 + 0 \cdot X + 0 \cdot X^2 = 0 \cdot X^2 + 1 \cdot 1 + 0 \cdot X \\ \varphi(X^2) &= 0 \cdot 1 + 2 \cdot X + 0 \cdot X^2 = 0 \cdot X^2 + 0 \cdot 1 + 2 \cdot X \\ \varphi(X^3) &= 0 \cdot 1 + 0 \cdot X + 3 \cdot X^2 = 3 \cdot X^2 + 0 \cdot 1 + 0 \cdot X \end{split}$$

de unde rezultă

$$[\varphi]_{u,v} = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 3 \end{pmatrix} \quad \text{si } [\varphi]_{u,v'} = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 3 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 \end{pmatrix}.$$

c) Fie K un corp comutativ, $m, n \in \mathbb{N}^*$ şi $A \in M_{m,n}(K)$ iar e baza canonică a lui K^n şi e' baza canonică a lui K^m . Scriind vectorii din K^n şi K^m sub formă de matrice coloane se verifică uşor că

$$f_A: K^n \to K^m, \ f_A(x_1, \dots, x_n) = A \left(\begin{array}{c} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{array} \right)$$

este o transformare liniară și $[f_A]_{e,e'} = A$.

Teorema 10. Fie K un corp comutativ, V, V', V'' K-spații vectoriale, $f: V \to V'$, $f': V \to V'$, $g: V' \to V''$ transformări liniare și $\alpha \in K$.

1) Dacă $u = (u_1, \ldots, u_n)$ și $v = (v_1, \ldots, v_m)$ sunt baze în V, respectiv V', atunci

$$[f + f']_{u,v} = [f]_{u,v} + [f']_{u,v} \text{ si } [\alpha f]_{u,v} = \alpha [f]_{u,v}.$$
(5)

2) Dacă $w = (w_1, \dots, w_p)$ este o bază a lui V'', atunci

$$[g \circ f]_{u,w} = [g]_{v,w} \cdot [f]_{u,v}. \tag{6}$$

Demonstrație. 1) Dacă $[f]_{u,v} = (\alpha_{ij}), [f']_{u,v} = (\alpha'_{ij})$ atunci

$$(f+f')(u_j) = f(u_j) + f'(u_j) = \sum_{i=1}^m \alpha_{ij} v_i + \sum_{i=1}^m \alpha'_{ij} v_i = \sum_{i=1}^m (\alpha_{ij} + \alpha'_{ij}) v_i$$

şi

$$(\alpha f)(u_j) = \alpha f(u_j) = \alpha \sum_{i=1}^m \alpha_{ij} v_i = \sum_{i=1}^m (\alpha \alpha_{ij}) v_i$$

ceea ce demonstrează egalitățile (5).

2) Fie $[g]_{v,w} = (b_{ij})$. Folosind comutativitatea lui K avem

$$(g \circ f)(u_j) = g(f(u_j)) = g\left(\sum_{k=1}^m \alpha_{kj} v_k\right) = \sum_{k=1}^m \alpha_{kj} g(v_k) = \sum_{k=1}^m \alpha_{kj} \sum_{i=1}^p \beta_{ik} w_i = \sum_{i=1}^p \left(\sum_{k=1}^m \beta_{ik} \alpha_{kj}\right) w_i,$$

de unde rezultă (6).

Corolarul 11. a) Aplicația

$$\varphi: Hom_K(V, V') \to M_{m,n}(K), \ \varphi(f) = [f]_{u,v}$$

este un izomorfism de K-spații vectoriale.

Într-adevăr din (5) urmează că φ este o transformare liniară, iar din proprietatea de universalitate a spațiilor vectoriale rezultă că φ este bijectivă. Deci φ este izomorfism.

b) Aplicația

$$\varphi: End_K(V) \to M_n(K), \ \varphi(f) = [f]_u$$

este un izomorfism de K-spații vectoriale și de inele.

Într-adevăr, din a) urmează că φ este un izomorfism de K-spații vectoriale, iar din prima egalitate din (5) și din (6) rezultă că φ este un izomorfism de inele.

c) Aplicația

$$\varphi': Aut_K(V) \to GL_n(K), \ \varphi'(f) = [f]_u$$

este un izomorfism de grupuri.

Această afirmație rezultă din b) și din faptul că un izomorfism între două inele cu unitate păstrează elementele inversabile.

d) Dacă $u = (u_1, \ldots, u_n)$ este o bază a lui V şi $u'_1, \ldots, u'_n \in V$, atunci $u' = (u'_1, \ldots, u'_n)$ este o bază a lui V dacă şi numai dacă există o matrice inversabilă $S = (s_{ij}) \in M_n(K)$ unic determinată (numită matricea de trecere de la baza u la baza u') astfel încât

$$u'_{j} = \sum_{i=1}^{n} s_{ij} u_{i} \ (j = 1, \dots, n)$$
 (7)

adică

$$(u'_1, \ldots, u'_n) = (u_1, \ldots, u_n) \cdot S.$$

Într-adevăr, dacă $f: V \to V$ este endomorfismul definit pe baza u prin $f(u_j) = u'_j$ (j = 1, ..., n), atunci din (7) rezultă $S = [f]_u$. Deci u' este o bază dacă şi numai dacă f este un izomorfism ceea ce este echivalent cu S inversabilă. Acum, unicitatea lui S rezultă din bijectivitatea lui S.

- e) Dacă S este matricea de trecere de la baza $u = (u_1, \ldots, u_n)$ la baza $u' = (u'_1, \ldots, u'_n)$, atunci S^{-1} este matricea de trecere de la baza u' la baza u.
- f) Fie $u=(u_1,\ldots,u_n)$ şi $u'=(u'_1,\ldots,u'_n)$ baze ordonate ale K-spaţiului vectorial V şi $S=(s_{ij})$ matricea de trecere de la u la u'. Dacă $x\in V$ şi α_1,\ldots,α_n respectiv $\alpha'_1,\ldots,\alpha'_n$ sunt coordonatele lui x în baza u respectiv u', atunci

$$\alpha_i = \sum_{j=1}^n s_{ij} \alpha'_j \ (i = 1, \dots, n), \tag{8}$$

Într-adevăr din (7) rezultă că S este matricea lui 1_V în perechea de baze (u', u) ceea ce conform lui (4) implică (8).

Teorema următoare ne dă legea de dependență a matricei $[f]_{u,v}$ de perechea de baze ordonate (u,v).

Teorema 12. Fie $u=(u_1,\ldots,u_n)$ şi $u'=(u'_1,\ldots,u'_n)$, respectiv $v=(v_1,\ldots,v_m)$ şi $v'=(v'_1,\ldots,v'_m)$ baze ale K-spaţiului vectorial V, respectiv V'. Dacă S este matricea de trecere de la u la u' şi T este matricea de trecere de la v la v', atunci

$$[f]_{u',v'} = T^{-1} \cdot [f]_{u,v} \cdot S. \tag{9}$$

Demonstrație. Așa cum am văzut (în demonstrația Corolarului 11 f)) S coincide cu matricea lui 1_V în perechea de baze (u', u). Întrucât T este matricea de trecere de la v la v' rezultă că T^{-1} coincide cu matricea lui $1_{V'}$ în (v, v'). Acum din $f = 1_{V'} \circ f \circ 1_V$ și din (6) deducem pe (9).

Corolarul 13. Fie $u=(u_1,\ldots,u_n)$ și $u'=(u'_1,\ldots,u'_n)$ baze ale K-spațiului vectorial V, S este matricea de trecere de la u la u' și $f:V\to V$ este un endomorfism. Atunci

$$[f]_{u'} = S^{-1} \cdot [f]_u \cdot S.$$